

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, 01104 Vilnius,
mob. tel. 8 600 38 904, el. p. rastine@tm.lt, <https://tm.lrv.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos žemės ūkio
ministerijai

2023-04- Nr.
Į 2023-03-28 Nr. 2D-771 (11.47 E)

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi derinti pateiktą [Lietuvos Respublikos ūkio subjektų, perkančių ir parduodančių žalią pieną, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymo projektą](#) (toliau – Įstatymo projektas), teikia pastabas ir pasiūlymus.

1. Pagal Įstatymo projekto 1 str. 2 d. 2 p. Įstatymo projektas nereglamentuotų sudarytų žalio pieno pirkimo–pardavimo sutarčių, kai jos sudaromos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų), pripažintų žemės ūkio kooperatyvais Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka, pirkti iš savo narių jų pagamintą žalią pieną. Siūlytina Įstatymo projekto aiškinamajame rašte atskleisti šios nuostatos įtvirtinimo priežastis ir pagrįsti jos poreikį.

2. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projekto 2 str. 3 ir 4 d. sąvokų „Žalio pieno pardavėjas“ ir „Žalio pieno pirkėjas“ apibrėžtyse jau minima, kad tai yra ūkio subjektai, siūlytina Įstatymo projekto 2 str. 5 ir 6 d. kaip perteklinių atsisakyti žodžių „ūkio subjektai“.

3. Siūlytina įvertinti, ar Įstatymo projekto 2 str. 6 d. be priedų ir priemonių taip pat neturėtų būti minimos ir *nuoskaitos*, kurios, veikiausiai, taip pat turėtų atsispindėti žalio pieno pirkimo–pardavimo sutartyje. Taip pat pastebėtina, kad *nuoskaitos* minimos ir Įstatymo projekto 2 str. 5 d. minimos sąvokos „žalio pieno pirkimo kaina“ apibrėžime.

4. Įstatymo projekto 3 str. 1 d. nuostata, kad žalio pieno pirkimo–pardavimo sutartis turi būti rašytinė yra perteklinė, kadangi jau Lietuvos Respublikos atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 3 str. nustatyta, kad žemės ūkio produkcijos pirkėjas gali pirkti žemės ūkio produkciją tik sudaręs su žemės ūkio produkcijos pardavėju rašytinę žemės ūkio produkcijos pirkimo–pardavimo sutartį, o Įstatymo projekto 2 str. 6 d. nustatoma, kad žalio pieno pirkimo–pardavimo sutartis – vadovaujantis <...> Lietuvos Respublikos atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 3 ir 4 str. sudaroma rašytinė sutartis.

5. Įstatymo projekto 3 str. 2 d. 2.2 p. nėra apibrėžtos ir aiškos vartojamos sąvokos „rinkos rodikliai“, „gamybos sąnaudos“, todėl, siekiant šios nuostatos aiškumo ir vienodo jos taikymo, jas būtina detalizuoti Įstatymo projekte arba papildyti Įstatymo projekto 2 str. 7 d. reikiamomis nuorodomis į kitus įstatymus, kuriuose šios sąvokos apibrėžtos. Be to, visi šie

rodikliai pagal Įstatymo projektą turėtų būti gauti iš viešų ir prieinamų šaltinių, tačiau, svarstyti, ar tokios Įstatymo projekto nuostatos galės būti praktiškai įgyvendintos, kadangi, pavyzdžiui, gamybos sąnaudos, gali būti laikomos komercine paslaptimi ir gali nebūti gaunamos viešai.

6. Pagal Įstatymo projekto 3 str. 4 d. žaliajo pieno pirkėjas gali mokėti priemokas už pagrindinius kokybės reikalavimus viršijančius žaliajo pieno kokybės rodiklius ir priedus už perkamą žalią pieną, kurie turi būti nustatyti už bazinių pieno sudėties rodiklių žalią pieną. Pastebėtina, kad šioje nuostatoje nėra apibrėžtos formuluotės „pagrindiniai kokybės reikalavimai“ ir „baziniai pieno sudėties rodikliai“, todėl nėra aiškus jų turinys/koks subjektas juos nustato. Be to, minėtoje nuostatoje pasakoma, už ką mokamos priemokos, tačiau nepasakoma, už ką mokami priedai (vartojama formuluotė „už perkamą žalią pieną“ to neatskleidžia).

7. Atsižvelgiant į Įstatymo projekto 3 str. 4 d. nuostatas, siūlytina įvertinti, ar dėstomoje Įstatymo projekto 3 str. 5 d. nurodomoje priemokų ir priedų mokėjimo tvarkoje neturėtų būti nurodytos ir pieno pardavėjų, kurie atitinka tam tikrą požymį, už kurį mokama priemoka ar priedas, grupės.

8. Pagal Įstatymo projekto 3 str. 5 d. žaliajo pieno pirkėjas, jei taiko priemokas ir priedus, turi parengti, patvirtinti ir *viešai paskelbti* priemokų ir priedų mokėjimo tvarką. Siūlytina įvertinti galimybę tikslinti formuluotę „viešai paskelbti“, nurodant paskelbimo šaltinį/priemonę. Tai taikytina ir dėl Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 2 p. formuluotės „*paskelbtą* priemokų ir priedų mokėjimo tvarką“.

9. Pagal Įstatymo projekto 3 str. 7 d. nuoskaitų rūšys ir jų taikymas vykdomas Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka, pagal Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 3 p. nuoskaitos numatomos Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro tvirtinamose pieno supirkimo taisyklėse. Siūlytina apsvarstyti šios sąvokos („nuoskaitos“) apibrėžimo/detalizavimo Įstatymo projekte galimybę, nes ji minima tiek Įstatymo projekto sąvokų apibrėžtyse, tiek ir kitose Įstatymo projekto nuostatose, tačiau nėra apibrėžta nei šiame, nei kituose Įstatymo projekto 2 str. 7 d. nurodytuose įstatymuose. Šiame kontekste primintina ir taisyklė, kad, paisant teisės aktų hierarchijos, nuorodos į žemesnės galios nei įstatymas teisės aktus, kuriuose vartojama sąvoka „nuoskaitos“, negalimos (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 13 d. nutarimą, kuriame buvo konstatuota, kad iš Konstitucijos, *inter alia* konstitucinio teisinės valstybės principo, kylantis reikalavimas paisyti teisės aktų hierarchijos suponuoja, kad įstatymuose vartojamų sąvokų turinys gali būti apibrėžiamas (*inter alia* aiškinamas) tik įstatymu, o ne žemesnės galios teisės aktu).

10. Nėra aiškus santykis tarp Įstatymo projekto 3 str. 7 d., pagal kurią nuoskaitų rūšys ir jų taikymas vykdomas Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka ir Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 3 p., pagal kurią nuoskaitos nustatomos Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro tvirtinamose pieno supirkimo taisyklėse, nuostatų. Ar bus dvi skirtingos tvarkos dėl nuoskaitų, kurių viena nustatys nuoskaitų rūšis ir jų taikymą, o kita (pieno supirkimo taisyklės) – nustatys pačias nuoskaitas? Siūlytina minėtų taisyklių turinį atskleisti Įstatymo projekto

lydimojoje medžiagoje/įvertinti poreikį tikslinti Įstatymo projektą, labiau atribojant minėtas taisykles. Galbūt nuostatos dėl nuoskaitų apskritai galėtų būti nustatomos viename teisės akte (vienose iš minėtų taisyklių).

11. Siūlytina Įstatymo projekto 3 str. 8 d. nuostatą, kad dėl visų pieno pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygų pieno pirkėjas ir pieno pardavėjas derasi laisvai, tikslinti, kad deramasi laisvai, atsižvelgiant į Įstatymo projekto ir kitų (įvardyti reikiamus) įstatymų bei tiesiogiai taikomų Europos Sąjungos (toliau – ES) teisės aktų imperatyvias nuostatas.

12. Įstatymo projekto 3 str. 9 d. nurodoma, kad žalio pieno pardavėjai gali sudaryti žalio pieno pardavėjų grupes, o 3 str. 10 d. jau minimos ir žalio pieno pirkėjų grupės. Nėra apibrėžtas pastarųjų grupių formavimas, ar kokie nors teisės aktai tai reglamentuotų. Pavyzdžiui, pagal Įstatymo projekto 3 str. 9 d. žalio pieno pardavėjų grupių sudarymo ir jų veiklos tvarką (pieno pardavėjų atstovavimo principus ir kitas sąlygas) nustato Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministras.

13. Teisingumo ministerijos vertinimu, Įstatymo projektu siekiama įtvirtinti nuostatą, kurios galimai sudarytų prielaidas riboti konkurenciją Lietuvos žalio pieno rinkoje. Pavyzdžiui, Įstatymo projekto 3 str. 9 d. numato, kad žalio pieno pardavėjai gali sudaryti žalio pieno pardavėjų grupes deryboms dėl žalio pieno pirkimo–pardavimo sutarties sąlygų su kiekvienu žalio pieno pirkėju. Tokios grupės dalyviai derybų su pieno perdirbėjais tikslais galėtų sužinoti komercinę informaciją (pavyzdžiui, siūlomą supirkimo kainą), kuri rinkos sąlygomis greičiausiai išliktų konfidenciali. Pažymime, kad tokia praktika galėtų pažeisti konkurencijos teisės taisykles.

Be kita ko, Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 5 p. pieno pirkėjui siekiama uždrausti pirkti pieną iš *Lietuvos Respublikoje registruoto pieno pardavėjo* (aiškinamajame rašte atskleistina, dėl kokių priežasčių išskiriamas tik Lietuvos Respublikoje registruotas pieno pardavėjas ir ar tuo nesudaromos skirtingos ūkinės veiklos sąlygos lyginant su tuo atveju, jeigu pienas būtų perkamas, pavyzdžiui, iš kitoje ES valstybėje registruoto pieno pardavėjo, t. y. ar tokiais atvejais reikalavimas įvertinti pieno sudėtį ir kokybę valstybės valdomoje akredituotoje laboratorijoje nebūtų taikomas ir kodėl), parduodančio savo pagamintą pieną, kurio sudėtis ir kokybė nėra įvertinta Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka juridiniame asmenyje – valstybės valdomoje akredituotoje laboratorijoje. Pažymime, kad Konkurencijos taryba jau yra įvertinusi Ūkio subjektų, perkančių–parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymo bei Žemės ūkio ministro 2001 m. gegužės 9 d. įsakymu Nr. 146 patvirtintų Pieno supirkimo taisyklių, pagal kurias UAB „Pieno tyrimai“ suteiktos išimtinės teisės atlikti žalio pieno laboratorinius tyrimus, suderinamumą su Konkurencijos įstatymu.¹ Konkurencijos taryba pažymėjo, kad žemės ūkio ministro įsakymais įvykdytas išimtinių teisių suteikimas UAB „Pieno tyrimai“ gali diskriminuoti kitus ūkio subjektus, kurie norėtų ir galėtų teikti tokias paslaugas, todėl toks teisinis reguliavimas yra ydingas bei užkertantis kelią

¹ Konkurencijos tarybos 2019-01-30 raštas Nr. (211-35)6V-223

kitiems ūkio subjektams veikti rinkoje. Pažymėta, kad minėtas reguliavimas turi būti keičiamas, kad atitiktų Lietuvos Respublikos Konstitucijos 46 str. nuostatas dėl ūkinės veiklos laisvės užtikrinimo bei Konkurencijos įstatymo 4 str. nuostatas, numatančias pareigą viešojo administravimo subjektams užtikrinti sąžiningos konkurencijos laisvę.

14. Pagal Įstatymo projekto 3 str. 10 d. žalio pieno pirkėjams ir žalio pieno pardavėjams atstovaujanti grupė sutaria dėl žalio pieno pirkimo kainos, kuri, įvertinus pieno surinkimo kaštus, *gali būti skirtinga pagal pieno pristatymo pieno pirkėjui būdą* (pienas pristatomas į pieno supirkimo punktą, pienas paimamas tiesiogiai iš ūkio iš specializuoto pieno šaldytuvo, pienas pristatomas tiesiogiai į pieno perdirbimo įmonę). Siūlytina įvertinti, ar toks kainos diferencijavimas neturėtų būti taikomas ir pavienio pardavėjo atveju (t. y. ne tik pardavėjams atstovaujančios grupės atveju), atitinkamai papildant Įstatymo projektą.

15. Siūlytina aiškinamajame rašte atskleisti Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 1 p. nurodomo dydžio (20 proc. žalio pieno pirkimo kainos) pasirinkimo priežastis. Be kita ko, pažymime, kad į Įstatymo projektą įtvirtinamą „ūkio subjekto“ sąvoką taip pat patenka ir Europos ekonominėje erdvėje įsisteigę asmenys, kurie vykdo komercinę veiklą Lietuvos Respublikoje. Atitinkamai, Įstatymo projekto nuostatos galėtų būti taikomos žalio pieno pirkėjams ir pardavėjams, įsisteigusiems kitose ES valstybėse narėse, dėl ko Įstatymo projektui yra aktualios ES laisvo prekių judėjimo taisyklės. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 1 p. nustatomi priemonių ir priedų už perkamą pieną suvaržymai gali būti vertinami kaip kiekybiniai prekių importo apribojimai. Žalio pieno pirkėjams pagal Įstatymo projekto 3 str. 5 d. viešai paskelbus priemonių ir priedų mokėjimo tvarką, visi žalio pieno pardavėjai iš anksto žinomomis sąlygomis gali pretenduoti į teisingą kainos nustatymą, todėl prašome įvertinti ir pagrįsti Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 1 p. nustatomo reguliavimo tikslingumą. Kaip prekių judėjimą ribojanti priemonė galėtų būti vertinamas ir Įstatymo projekto 4 str. 1 d. 5 p. įtvirtinamas draudimas pieno pirkėjui pirkti pieną iš *Lietuvos Respublikoje registruoto pieno pardavėjo*, kurio pieno sudėtis ir kokybė nėra įvertinta Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka juridiniame asmenyje – valstybės valdomoje akredituotoje laboratorijoje. Pažymėtina, kad šio reikalavimo taikymas kitose ES valstybėse narėse įsisteigusiems žalio pieno pirkėjams galėtų sukelti sunkumų įsigyti žalią pieną iš Lietuvos Respublikos pieno pardavėjų, kas galėtų turėti pieno eksportą iš Lietuvos į kitas valstybes nares ribojantį poveikį. Atsižvelgdami į tai, prašome įvertinti, ar siūlomas reguliavimas yra būtinas ir pagrįsti jo tikslingumą.

16. Pagal Įstatymo projekto 4 str. 2 d. Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministras tvirtina duomenų, reikalingų įsitikinti, kaip žalio pieno pirkėjai laikosi šio straipsnio 1 dalyje nustatytų draudžiamųjų veiksmų, rinkimo iš pieno pirkėjų ir tų duomenų naudojimo tvarką. Siūlytina įvertinti tokių duomenų įvardijimo/detalizavimo Įstatymo projekte galimybę. Tai aktualu ir tuo atveju, jeigu tarp nurodytoje formuluotėje minimų duomenų patektų asmens duomenys.

17. Pagal Įstatymo projekto 6 str. 2 d. pareiškėjo, pateikusio priežiūros institucijai pareiškimą ir (ar) dokumentus bei kitą informaciją, reikalingą priežiūros institucijoms funkcijoms

atlikti, *prašymu jo asmens duomenys neskelbiami ir neatskleidžiami*. Ši nuostata tikslintina, nes iš jos galima suprasti ir taip, kad įprastu atveju pareiškėjo asmens duomenys būtų skelbiami ir atskleidžiami, nebent pareiškėjas paprašytų kitaip. Tačiau asmens duomenys gali būti skelbiami ir atskleidžiami tik laikantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) reikalavimų. Taip pat lieka neaišku, koku tikslu asmens duomenys būtų skelbiami ir atskleidžiami bei kam (kokiems subjektams). Jeigu skelbimas šiuo atveju suprantamas kaip asmens duomenų viešinimas (pavyzdžiui, interneto svetainėje), tai tokiu atveju Įstatymo projekte turėtų būti reglamentuotas ir skelbimo (viešinimo) tikslas, kokie asmens duomenys būtų viešinami, kiek laiko. Taip pat šiuo aspektu būtų tikslinga Įstatymo projektą suderinti su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija.

18. Siūlytina Įstatymo projekto 8 str. prieš žodžius „Nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatymo 12–20 straipsniuose nustatyta tvarka“ įrašyti žodžius „*mutatis mutandis*“.

19. Siūlytina Įstatymo projekto 7 str. 2 d. vietoj žodžio „informatorių“ vartoti žodį „asmenų“. Be to, nėra aiškus formuluotės „informatoriai“ turinys.

20. Iš Įstatymo projekto 9 str. 2 d. formuluotės „skiriama bauda iki 1,0 procento nuo supirkto pieno vertės už einamaisiais metais ar per kalendorinių mėnesių, iš eilės ėjusių vienas paskui kitą, trukmę“ nėra aišku, kiek kalendorinių mėnesių būtų įtraukiama į apskaičiavimą. Ar turi būti įskaičiuojami visi einamųjų metų kalendoriniai mėnesiai iki pažeidimo padarymo mėnesio? Tuomet tai aiškiai turėtų būti nurodoma Įstatymo projekte.

21. Nėra aiškus Įstatymo projekto 9 str. 4 d. (nustatoma, kad už šio įstatymo 4 str. 1 d. nurodytų reikalavimų nevykdymą pieno pirkėjui skiriama bauda nuo dviejų tūkstančių iki penkių tūkstančių eurų) santykis su Įstatymo projekto 9 str. 2 ir 3 d. nuostatomis, kurios taip pat numato baudos apskaičiavimo tvarką už tokius pat pažeidimus, tačiau nenumato konkrečių baudų dydžių (tik minimalų), o sieja šių dydžių apskaičiavimą su supirkto žalio pieno verte. Be to, tiek Įstatymo projekto 9 str. 4 d., tiek Įstatymo projekto 9 str. 2 d. siūloma numatyti atsakomybę už tą patį, t. y. už Įstatymo projekto 4 str. 1 d. nurodytų pieno pirkėjui draudžiamų atlikti nesąžiningų veiksmų atlikimą, tik kažkodėl Įstatymo projekto 9 str. 4 d. nurodoma, kad pieno pirkėjui skiriama bauda už Įstatymo projekto 4 str. 1 d. nurodytų reikalavimų nevykdymą, nors 4 str. 1 d. įtvirtinami ne reikalavimai, o nesąžiningi veiksmai.

22. Manytina, kad Įstatymo projekto 9 str. 7 d. 3 p. nurodyta lengvinanti aplinkybė „padėjo priežiūros institucijos įgaliotiems pareigūnams pažeidimo tyrimo metu“ gali būti suprantama dviprasmiškai, todėl, siekiant teisinio aiškumo, siūlytina ją tikslinti, nurodant, kad pažeidėjas „padėjo priežiūros institucijos įgaliotiems pareigūnams išaiškinti padarytą pažeidimą“ ar pan.

23. Pagal Įstatymo projekto 9 str. 8 d. 4 p. atsakomybę sunkinančia aplinkybe laikoma, jeigu pieno pirkėjas, padaręs pažeidimą padarė žalą. Siūlytina šią nuostatą tikslinti, viena vertus, nurodant priežastinį ryšį, kad pačiu pažeidimu, o ne, pavyzdžiui, vėliau, būtų padaryta žala, taip pat nurodant, kokiam subjektui žala padaryta.

24. Pagal Įstatymo projekto 9 str. 11 d. žemės ūkio ministras vadovaudamasis šio straipsnio 1–8 dalių nuostatomis patvirtina *Įspėjimų* ir baudų už šio įstatymo pažeidimus skyrimo tvarkos aprašą. Manome, kad esminės nuostatos dėl *įspėjimų* skyrimo (pavyzdžiui, skyrimo pagrindai, skiriantys subjektai, teisinės pasekmės) turėtų būti įtvirtinamos Įstatymo projekte.

25. Įstatymo projekto 10 str. *ex post* peržiūros nuostatos dėstymas tikslintinas pagal Galiojančio teisinio reguliavimo poveikio *ex post* vertinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. gegužės 5 d. nutarimu Nr. 308 „Dėl Galiojančio teisinio reguliavimo poveikio *ex post* vertinimo metodikos ir ataskaitos formos patvirtinimo“ 1 priede teikiamus pavyzdžius.

26. Įstatymo projekto 12 str. pildytinas nuostatomis dėl pradėtų pagal galiojančią Lietuvos Respublikos ūkio subjektų, perkančių–parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą procedūrų (įskaitant atsakomybės taikymą) užbaigimo tvarkos.

27. Vadovaujantis SESV 288 str. reglamentas yra „privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse“. Reglamentų tiesioginis taikymas reiškia, kad nereikia priimti jokių nacionalinių priemonių, *inkorporuojančių juos* (t. y. perkeliančių ar perrašančių nuostatas) į valstybės narės teisinę sistemą, išskyrus atvejus, kai tokios priemonės būtinumas yra numatytas (ar numanomas) pačiame reglamente ir tai užtikrintų visišką reglamento nuostatų įgyvendinimą. Kaip Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) yra nurodęs *Variola* sprendime, remiantis iš SESV kylančiais įsipareigojimais, valstybės narės privalo netrukdyti tiesioginiam taikymui, kuris yra būdingas reglamentams, o griežtas šios pareigos laikymasis yra būtina sąlyga savalaikiam ir vieningam reglamentų taikymui visoje ES.² Pažymėtina, kad tuo atveju, jeigu kyla nacionalinio teisės akto nuostatos ir ES teisės normos kolizija, privalo būti vadovaujama ES teisės viršenybės principu, pagal kurį turėtų būti taikomos ES teisės akto nuostatos, o jam prieštaraujančios nacionalinio teisės akto nuostatos iš viso netaikomos.³ Pagal ESTT praktiką, ES teisės viršenybės principas ne tik lemia automatišką bet kokių ES teisės normoms prieštaraujančių galiojančių nacionalinės teisės aktų netaikymą, tačiau taip pat tiek, kiek tos nuostatos yra kiekvienos iš valstybių narių teritorijoje galiojančios teisinės sistemos sudedamoji dalis bei yra

² 1973 m. spalio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Fratelli Variola S.p.A. prieš Amministrazione italiana delle Finanze*, ECLI:EU:C:1973:101 8-11 p.

³ 1964 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 6-64, *Costa/ENEL*, ECLI:EU:C:1964:66; 1978 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 106/77, *Simmenthal*, ECLI:EU:C:1978:49, 22-24 p.

viršesnės, jos užkerta kelią priimti naujus nacionalinės teisės aktus, kurie būtų nesuderinami su ES teisės nuostatomis.⁴

Pažymime, kad 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, 148 ir 149 str. įtvirtina taisyklės, kurios yra tiesiogiai susijusios su Įstatymo projektu siekiamu įtvirtinti reguliavimu. Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 149 str. 2 d. c) p. įtvirtinamos imperatyvios taisyklės, kurių turi laikytis pieno gamintojų organizacijos, norinčios derėtis organizacijos narių vardu, įskaitant reikalavimus, kad žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris *gaminamas* bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio ir, kad žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris *pristatomas* bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio. Pažymime, kad Įstatymo projektu suteikiant pardavėjų grupėms teisę derėtis, privalo būti užtikrinta, kad nebus pakenkta tinkamam Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 taikymui, todėl siūlytina pardavėjų grupių teisę derėtis sieti su Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 149 str. įtvirtintais reikalavimais. Tas pats pasakytina ir apie Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 148 str., įtvirtinančio reikalavimus tarp gamintojo ir pirkėjo sudaromai sutarčiai, taikymą.

28. Teisės technikos ir redakcinės pastabos bus perduotos darbo tvarka rengėjams tiesiogiai.

Teisingumo ministrė

Ewelina Dobrowolska

⁴ 1964 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 6-64, *Costa/ENEL*, ECLI:EU:C:1964:66; 1978 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 106/77, *Simmmenthal*, ECLI:EU:C:1978:49, 17 p.

Andrius Miliūnas, tel. 8 645 770 49, el. p. andrius.miliunas@tm.lt
Simas Grigonis, tel. 8 671 90760, el. p. simas.grigonis@tm.lt
Sonata Gendvilaitė, tel. 8 645 79296, el. p. sonata.gendvilaite@tm.lt